

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.12.2006
KOM(2006) 828 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

**KOMMISSIONENS MEDDELELSE OM REVISION AF
FÆLLESSKABSORDNINGEN FOR KONTROL MED UDFØRSLEN AF
PRODUKTER OG TEKNOLOGI MED DOBBELT ANVENDELSE**

[KOM(2006) 829 endelig]
[SEK(2006) 1696]

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS MEDDELELSE OM REVISION AF FÆLLESSKABSORDNINGEN FOR KONTROL MED UDFØRSLEN AF PRODUKTER OG TEKNOLOGI MED DOBBELT ANVENDELSE

RESUMÉ

Forslagenes baggrund og formål

Kontrollen med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse spiller en afgørende rolle i kampen mod spredning af masseødelæggelsesvåben. Den skal forhindre, at produkter og teknologi, der ellers anvendes til fredelige formål (kaldet produkter og teknologi med dobbelt anvendelse eller dual use-produkter), kan ende hos stater, der kan anvende dem som led i spredningsprogrammer, eller organisationer, som kan anvende dem til terror- eller militærformål.

Efter angrebene den 11. september 2001 betegnede det internationale samfund kontrollen med produkter og teknologi med dobbelt anvendelse som et af de vigtigste led i kampen mod spredningen, og man intensiverede indsatsen for at skærpe den. I 2004 vedtog FN's Sikkerhedsråd således resolution 1540, hvori der blev krævet en generel anvendelse af eksportkontrollen og indførelse af kontrol med transit af og mæglervirksomhed i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse. I EU's handlingsplan og strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i hhv. juni og december 2003, blev der krævet en række konkrete foranstaltninger for at styrke kontrollen, herunder strafferetlige sanktioner for overtrædelse af eksportkontrolreglerne. Der blev også opfordret til at revidere den måde, medlemsstaternes kontrol fungerer på. En sådan revision blev foretaget i 2004 og 2005, og der blev i den forbindelse konstateret en række områder, hvor der kunne ske forbedringer. Efterfølgende blev der ført intensive drøftelser med medlemsstaterne, og der blev gennemført en høring af EU's erhvervsliv om mulige foranstaltninger til at forbedre EU's eksportkontrolordning.

Produkter med dobbelt anvendelse omfatter mange forskellige varer og teknologier, f.eks. kemiske og biologiske produkter, nuklear teknologi, optisk udstyr og laser samt materiale til brug inden for luftfartselektronik og visse former for software. Der er tale om varer og teknologier med høj værditilvækst, inden for hvilke EU's erhvervsliv står stærkt i konkurrencen. EU's indsats på området skal have den rette balance mellem på den ene side at varetage sikkerheden og at forhindre spredning af masseødelæggelsesvåben og på den anden side at fremme EU's erhvervslivs konkurrenceevne og at bevare og skabe arbejdspladser på højteknologiområdet i EU.

I lyset af de seneste to års forberedende arbejde forelægger Kommissionen herved et forslag til omarbejdet udgave af Rådets forordning om kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse (Rådets forordning (EF) nr. 1334/2000) samt en række forslag af ikke-lovgivningsmæssig art. Forslagene forfølger tre mål:

- at forbedre sikkerheden ved at gennemføre en mere effektiv eksportkontrol i et udvidet EU med 25 - og inden længe 27 - medlemsstater

- at skabe mere erhvervsvenlige regelrammer for at fremme erhvervslivets internationale konkurrenceevne ved at gøre bestemmelserne i EU's eksportkontrolordning klarere, mindske regelbyrden ved kontrollen for EU-eksportører, sikre en mere konsekvent og ensartet anvendelse af EU's eksportkontrolordning i hele EU og lette samhandelen i det indre marked
- at fremme øget koordinering af eksportkontrollen internationalt.

Resumé af forslagene

En række af forslagene til ændring af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse vil øge kontrollens effektivitet for at skabe **mere sikkerhed**, f.eks.:

- det foreslås, at der i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 bliver udøvet visse former for kontrol med varer i transit i EU, og at der indføres kontrol med mæglervirksomhed, når denne vedrører varer eller teknologi, som kan anvendes i forbindelse med et program for masseødelæggelsesvåben
- det foreslås, at medlemsstaterne pålægger strafferetlige sanktioner for alvorlige overtrædelser af eksportkontrollen
- det foreslås at forbedre informationsudvekslingen indbyrdes mellem medlemsstaterne og med deres forskellige myndigheder
- der indføres passende undersøgelsesmuligheder, såfremt en medlemsstat agter at give tilladelse til en udførsel, som en anden medlemsstat mener er i strid med dennes væsentlige sikkerhedsinteresser, eller som allerede har fået afslag af andre medlemsstater
- det foreslås at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende anvendelsen af den nationale kontrol med produkter, der ikke er opført på listen.

Andre af forslagene til ændring af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse vil betyde **bedre regelrammer for erhvervslivet i EU** og både gøre det lettere for virksomhederne at drive virksomhed i EU og fremme deres internationale konkurrenceevne, f.eks.:

- de nuværende krav om forudgående tilladelse til overførsel inden for EU, som i øjeblikket gælder for visse produkter, erstattes af et system med krav om forudgående meddelelse, som stadig gør det muligt for medlemsstaterne at blokere for uønskede overførsler
- visse bestemmelser i forordningen præciseres, f.eks. vedrørende immaterielle teknologioverførsler, som i øjeblikket anvendes forskelligt af medlemsstaterne
- der fastsættes det princip, at der bør skabes retssikkerhed for EU-eksportører i god tro, som har udført produkter fra EU i overensstemmelse med EU's eksportkontrolordninger, såfremt de pågældende udførsler betragtes som ulovlige af et tredjeland, og der opfordres til, at de pågældende situationer behandles i et tættere samarbejde med tredjelande
- det foreslås at fremme brugen af globale tilladelser - baseret på øget intern kontrol fra virksomhedernes side - og at gøre øget brug af generelle fællesskabsudførseltilladelser og generelle nationale udførseltilladelser

- det bestemmes, at medlemsstaterne kan fastsætte vejledende frister for behandlingen af ansøgninger om udførselstilladelse.

Det foreslås desuden at sikre en større overensstemmelse i medlemsstaternes anvendelse af forordningen gennem vedtagelse af retningslinjer eller bedste praksisser for gennemførelsen.

Endelig er der en række forslag, der skal *fremme øget koordinering af eksportkontrollen internationalt*, f.eks. forslaget om at sikre en tættere koordinering af EU's holdning inden for de internationale eksportkontrolordninger, en bedre inddragelse af EU's erhvervsliv ved fastlæggelsen af, hvilke produkter der skal være pålagt kontrol, og alle medlemsstaters medlemskab af ordningerne. Kommissionen har også iværksat et program for teknisk assistance for at hjælpe tredjelande med at indføre passende eksportkontrolordninger. Forslaget til forordning indeholder en bestemmelse om forhandling med tredjelande af aftaler om gensidig anerkendelse af eksportkontrol og en bestemmelse om muligheden for at vedtage ad hoc-eksportkontrolregler i forbindelse med EU's forskningsprogrammer og andre projekter med deltagelse af tredjelande.

Endelig foreslår Kommissionen, at der nedsættes et forskriftsudvalg, særlig for ændring af forordningens bilag med listerne over produkter, der er pålagt kontrol, og andre tekniske bestemmelser. Proceduren indebærer, at Kommissionen vedtager de pågældende ændringer efter en positiv udtalelse fra et udvalg bestående af medlemsstaterne, så listerne over produkter, der er pålagt kontrol, kan ajourføres hurtigere. I øjeblikket kræves der en afgørelse truffet af Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

De næste skridt

Kontrollen med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse er ganske vist en del af Det Europæiske Fællesskabs fælles handelspolitik, men kontrollen spiller også en rolle i forbindelse med EU's sikkerhedspolitik og vedrører følsomme tiltag som f.eks. kampen mod spredning af masseødelæggelsesvåben. Kommissionen agter på dette område også fremover at arbejde meget tæt sammen med medlemsstaterne, så EU's eksportkontrolordning kan bidrage til sikkerheden i Europa og resten af verden, således som borgerne forventer det, og så der etableres regelrammer, der beforder udviklingen af forsknings- og industriaktiviteter, som erhvervslivet i EU har brug for for at kunne udvikle sig i positiv retning.

Kommissionen opfordrer til en hurtig behandling af forslagene, så Rådet hurtigst muligt kan vedtage forslaget til omarbejdet udgave af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse, og til en indsats på de øvrige områder, hvor der ikke er fremsat lovgivningsforslag.

UDKAST TIL KOMMISSIONENS MEDDELELSE OM REVISION AF FÆLLESSKABSORDNINGEN FOR KONTROL MED UDFØRSLER AF PRODUKTER OG TEKNOLOGI MED DOBBELT ANVENDELSE

I. Indledning – meddelelsens formål

Kontrollen med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse spiller en afgørende rolle i kampen mod spredning af masseødelæggelsesvåben. Den skal forhindre, at de pågældende produkter og den pågældende teknologi kan ende hos stater, der kan anvende dem som led i spredningsprogrammer, eller organisationer, som kan anvende dem til terror- eller militærformål. Selv om kontrollen foretages af sikkerhedsmæssige hensyn, iværksættes den i form af handelspolitiske foranstaltninger, der opstiller begrænsninger for EU-producenters og -eksportørers virksomhed, og som bør begrænses til det absolutte minimum for at fremme deres internationale konkurrenceevne.

Hovedformålet med denne meddelelse er at foreslå en række foranstaltninger, der skal gøre kontrollen med udførslen af produkter med dobbelt anvendelse (også kaldet dual use-produkter) mere effektiv i det udvidede EU i tråd med handlingsplanen mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2003, og EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i december 2003. Forslaget skal desuden indføre klarere bestemmelser om og mindske regelbyrden ved den kontrol, der gennemføres af EU-eksportører, og det tager hensyn til behovet for at tilpasse den retlige ramme, så den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1540.

II. Baggrund og kontekst

Spredningen af masseødelæggelsesvåben og den mulige brug heraf fra skrupelløse stater og terroristgruppers side er et sikkerhedsproblem af stor international betydning. Ifølge den europæiske sikkerhedsstrategi udgør spredningen af masseødelæggelsesvåben og disses fremføringsmidler potentielt den største trussel mod Europas sikkerhed. Eksportkontrollen har, som det udtrykkeligt fastslås i strategien, haft en positiv effekt, idet den har resulteret i en tilbagegang i spredningen af masseødelæggelsesvåben. De Europæiske Fællesskaber bidrager bl.a. til kampen mod spredningen som led i den fælles handelspolitik. I forlængelse af to domme, som EF-Domstolen afsagde i 1995, og hvori den fastslog, at kontrol med udførslen af produkter med dobbelt anvendelse er en del af den fælles handelspolitik (se nærmere i bilag II til dette dokument), vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1334/2000 om en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse.

Rådets forordning (EF) nr. 1334/2000 indfører en fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse, som indebærer, at der kræves tilladelse til at udføre de berørte produkter og den berørte teknologi. De produkter, der er pålagt kontrol, er opført på listen i bilag I til forordningen. Denne liste bygger på de internationale eksportkontrolordningers lister over biologiske og kemiske produkter (Australien-Gruppen), nukleare produkter (Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale (NSG)), missilprodukter (missilteknologikontrolregimet (MTCR)) og komponenter til konventionelle våben (Wassenaar-arrangementet). Nærmere oplysninger om de internationale eksportkontrolordninger findes i bilag III.

Selv om forordning (EF) nr. 1334/2000 finder direkte anvendelse i hele EU, henhører det under medlemsstaternes nationale myndigheder at gennemføre den, og de har et forholdsvis

stort spillerum, specielt hvad angår muligheden for at indføre yderligere national kontrol.

Alle 25 EU-medlemsstater er medlem af Australien-Gruppen og Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, men Cypern er endnu ikke medlem af Wassenaar-arrangementet, og syv medlemsstater - Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Slovakiet og Slovenien - er ligesom Rumænien, der er ved at tiltræde EU, endnu ikke medlem af missilteknologikontrolregimet. Europa-Kommissionen er medlem af Australien-Gruppen og observatør i Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale, men har ingen status i missilteknologikontrolregimet og Wassenaar-arrangementet, selv om den siden vedtagelsen af Thessaloniki-handlingsplanen har kunnet deltage i møder sammen med Rådets Generalsekretariat som en del af EU-formandskabets delegation.

Siden terrorangrebene den 11. september 2001 er de pågældende ordningers oprindelige mandater - dvs. at forhindre, at stater anskaffer sig produkter med dobbelt anvendelse til fremstilling af masseødelæggelsesvåben eller konventionelle våben - blevet justeret til også at forhindre, at ikke-statslige aktører anskaffer sig produkter med dobbelt anvendelse, som kan anvendes til terrorangreb (massive eller konventionelle angreb).

Den internationale kontekst har også ændret sig i den forstand, at de nævnte internationale eksportkontrolordninger - som følge af væksten i den internationale udveksling og de nye økonomiske aktører, der er kommet til - ikke mere repræsenterer alle førende leverandører af de relevante teknologier med dobbelt anvendelse, der kan bruges til at fremstille våben eller masseødelæggelsesvåben.

Denne mangel bør delvist afhjælpes på mellemlang sigt ved at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1540, som organiserer kontrollen multilateralt. Der lægges desuden vægt på at sikre, at de beslutninger, der træffes inden for de internationale eksportkontrolordninger, er i overensstemmelse med udviklingstendenserne, at kontrollen ikke berører produkter, der er alment tilgængelige uden for de internationale ordninger, og at reglerne harmoniseres i videst muligt omfang blandt medlemmerne af de internationale ordninger.

Faren for, at terrorister anvender masseødelæggelsesvåben, var baggrunden for Thessaloniki-handlingsplanen, hvori det bl.a. blev påpeget, at EU's eksportkontrol bør styrkes, at udvekslingen af følsomme oplysninger bør forbedres, at samspillet med eksportører bør forbedres, at EU bør være mere synlig i de internationale eksportkontrolordninger, og at der bør gennemføres en peer review-proces vedrørende medlemsstaternes gennemførelse af forordningen. Peer review-processen blev koordineret af en taskforce (med Kommissionen som formand), som forelagde sine konklusioner for Rådet i november 2004. Rådet (almindelige anliggender) har siden hen med jævne mellemrum taget fremskridtene i peer review-processen op til fornyet overvejelse (senest i en erklæring fra december 2005). Desuden vedtog Det Europæiske Råd den 17.-18. juni 2004 en erklæring om strafferetlige sanktioner, hvori det erindrede om, at medlemsstaterne med EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben forpligtede sig til at vedtage fælles politikker vedrørende strafferetlige sanktioner for ulovlig eksport, mæglervirksomhed og smugling i forbindelse med materiale til fremstilling af masseødelæggelsesvåben.

Ud over det sikkerhedsmæssige aspekt er det økonomiske aspekt af fremstilling og udførsel af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse også vigtigt, da der er tale om en lang række forskellige produkter og teknologier med høj værditilvækst og teknologisk indhold, og da EU som storeksportør af de pågældende produkter har en konkurrencemæssig fordel. Selv om der

på grund af produkternes art ikke foreligger præcise statistiske oplysninger, tegnede udførslen af varer i toldpositioner, der omfatter produkter med dobbelt anvendelse, sig for ca. 128 mia. EUR af EU's udførsler i 2004 og 142 mia. EUR af EU's udførsler i 2005 - svarende til 13 % af EU's samlede vareeksport¹. Det anslås desuden, at der i EU er over 5 000 virksomheder, der udfører produkter, som er pålagt en sådan kontrol.

III. Vigtigste spørgsmål i forbindelse med eksportkontrol

De vigtigste områder, hvor der ifølge taskforcen for peer review-processen kunne ske en forbedring på EU-plan og på nationalt plan, og som blev taget til efterretning af Rådet i en erklæring af 13. december 2004, er:

- at sikre gennemsigtigheden af og kendskabet til lovgivningen til gennemførelse af EU-ordningen
- at minimere alle betydelige afvigelser mellem medlemsstaternes praksis
- at undersøge mulighederne for at udvide ordningen til også at omfatte kontrol med transit og omladning af produkter med dobbelt anvendelse
- at bistå ved vurderingen af, hvilke produkter med dobbelt anvendelse der er pålagt kontrol
- at forbedre udvekslingen af oplysninger om afslag og overveje at oprette en database til udveksling af følsomme klassificerede oplysninger
- at aftale bedste praksis for gennemførelse af kontrollen
- at forbedre gennemsigtigheden for at lette harmoniseringen på EU-plan af gennemførelsen af kontrol med produkter, der ikke er opført på listen (catch-all/kontrol med den endelige anvendelse)
- at forbedre samspillet med eksportørerne
- at aftale bedste praksis for kontrol med immaterielle teknologioverførsler.

Ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 blev der indført en række nye forpligtelser, herunder forpligtelsen til at vedtage passende bestemmelser for at forhindre ulovlig smugling, transit, omladning, mæglervirksomhed og genudførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse, og princippet om, at der pålægges strafferetlige eller administrative sanktioner for overtrædelse af eksportkontrolordningerne. For så vidt angår kontrollen med mæglervirksomhed, forstår Kommissionen herved ydelse af formidlingstjenester, hvor den pågældende aktør er bekendt med masseødelæggelsesvåbnenes endelige anvendelse og alligevel gennemfører transaktionen.

Den praktiske erfaring har desuden vist, at den ekstraterritoriale anvendelse af eksportkontrollen fra tredjemands side skaber vanskeligheder for importører og eksportører i EU. For at undgå at blive pålagt administrative eller endog strafferetlige sanktioner for

¹ Udførslerne vedrører alle toldpositioner for produkter med dobbelt anvendelse og omfatter derfor også varer, der strengt taget ikke er produkter med dobbelt anvendelse.

handlinger, der finder sted i EU, og som er i overensstemmelse med EU-reglerne, må de pågældende undertiden underkaste sig de begrænsninger, tredjelande har fastsat for genudførsel inden for EU af produkter med oprindelse uden for EU eller for udførsel til tredjelande af produkter, der ikke er pålagt begrænsninger, og som er fremstillet i EU, hvis de indeholder komponenter med oprindelse uden for EU. EU-statsborgere kan også komme ud for, at et tredjeland anmoder om at få dem udleveret, når deres udførsel er i overensstemmelse med EU-reglerne, men anses for ulovlig i et tredjeland. Det bør fastholdes, at forordningen om produkter med dobbelt anvendelse fastsætter udførlige retlige rammer for udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse og tjenesteydelser i forbindelse hermed, og at det - med tanke på forskellene i tredjelandes lovgivning, hvor den pågældende udførsel muligvis betragtes som lovovertrædelse - er vigtigt at sikre retssikkerheden for eksportører af produkter, teknologi og tjenesteydelser med dobbelt anvendelse, som er omfattet af forordningen, når eksportørerne handler i overensstemmelse med forordningens bestemmelser og de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse heraf i henhold til forordningen. Den bedste måde at løse de pågældende problemer på er ved at øge samarbejdet mellem EU og de berørte tredjelande for at sikre en større grad af overensstemmelse ved kontrollen. Kommissionen har derfor foreslået, at der i forordningen indsættes en bestemmelse for at fremme et sådant samarbejde med tredjelande.

Erfaringerne fra EF-finansierede projekter med deltagelse af tredjelande, f.eks. Galileo, har vist, at der bør indføres ad hoc-procedurer for fastsættelse af nærmere EU-regler, som regulerer videregivelsen af EU-teknologi med dobbelt anvendelse til tredjemand i forbindelse med de pågældende projekter.

Endelig fremgår det af regelmæssige kontakter med erhvervslivet og eksportørernes synspunkter, der blev indsamlet som led i konsekvensanalysen (se næste afsnit), at det, erhvervslivet navnlig ønsker på dette område, er:

- at reglerne bliver mere gennemsigtige og forudsigelige
- at de nationale myndigheder træffer hurtigere afgørelse om ansøgninger om udførselstilladelse, særlig for produkter, der ikke er opført på listen
- at forordningen om produkter med dobbelt anvendelse anvendes ensartet i hele EU, herunder for så vidt angår fortolkningen af, hvilke produkter der er pålagt kontrol, og den nationale kontrol med produkter, der ikke er opført på listen, så konkurrencevilkårene ikke fordrøjes
- at ordningen forenkles ved at gøre listerne over produkter, der er pålagt kontrol, mindre indviklede, navnlig ved regelmæssigt at revidere listerne i forhold til udbuddet af produkterne i udlandet og innovation, ved at flytte fokus fra de kontrollerede produkter og i stedet sætte ind mod lovovertræderne og ved at skabe flere handelsfremmende instrumenter til brug for seriøse eksportører
- at der er færre reguleringsniveauer (inden for de internationale ordninger, på EU-plan og på nationalt plan samtidig med kravet om, at de skal overholde tredjelandes kontrol med produkter, der genudføres)
- at der indføres elektronisk administration af udførselstilladelser

- at problemerne som følge af den ekstraterritoriale anvendelse af kontrollen fra visse tredjelandes side bliver afhjulpet
- at det nuværende krav om forudgående tilladelse til overførsel inden for EU, som i øjeblikket gælder for de mest følsomme produkter, erstattes af et system med forudgående meddelelse.

IV. Henstillinger og forslag med henblik på revision af EU's eksportkontrolordning og af ordningens bidrag til den internationale indsats mod spredning af masseødelæggelsesvåben

Inden Kommissionen udarbejdede det konkrete forslag til Rådet, har den taget hensyn til medlemsstaternes og erhvervslivets synspunkter samt proportionalitetsprincippet, så det sikres, at de lovgivningsmæssige ændringer indebærer en merværdi rent sikkerhedsmæssigt uden unødigt at skade EU-virksomheders muligheder for at udøve aktiviteter i udlandet.

De fleste af de andre lovgivningsmæssige ændringer, der foreslås ud over ændringerne vedrørende transit, omladning og mæglervirksomhed, er begrundet i de tidligt erkendte forskelle - der også blev bekræftet ved peer review-processen og konsekvensanalysen - i national praksis ved gennemførelsen af visse af forordningens bestemmelser. De pågældende bestemmelser kunne forstærkes for at gøre fællesskabsordningen for kontrol med udførslen af produkter med dobbelt anvendelse mere effektiv. De områder, som ikke kræver lovgivningsmæssige ændringer, men snarere administrative foranstaltninger eller fastlæggelse af bedste praksis, er blevet kortlagt på samme måde.

Kommissionens henstillinger forfølger frem for alt følgende mål:

- at opnå en mere klar, gennemsigtig og så vidt mulig enkel fællesskabsordning for kontrol med udførslen af produkter med dobbelt anvendelse
- at sikre en konsekvent anvendelse af forordningen i EU samt en mere effektiv kontrol uden konkurrenceforvridninger mellem eksportører i forskellige medlemsstater
- at begrænse regelbyrden for eksportører i EU og sikre, at de ikke stilles ringere i konkurrencen end eksportører fra tredjelande
- at mindske handelshindringerne i EU's indre marked.

På grundlag af drøftelser med medlemsstaterne er Kommissionens henstillinger i meddelelsen inddelt i fem grupper:

- Forslag til omarbejdet udgave af forordning (EF) nr. 1334/2000.** Disse forslag behandles i et særskilt forslag fra Kommissionen, hvor der redegøres i nærmere enkeltheder for resultaterne af konsekvensanalysen. Der ses bl.a. på følgende områder: udvidelse af kontrollen til også at omfatte transit, omladning², mæglervirksomhed og genudførsel; præcisering af indholdet af kontrollen med immaterielle teknologioverførsler; indførelse af en udvalgsprocedure for vedtagelsen af kontrollisterne; forbedring af udvekslingen af oplysninger om den nationale kontrol med produkter, der ikke er opført på listen, på grundlag af passende

² Omladning er delvist omfattet af definitionen af transit.

sikkerhedsstandarder; forbedring af udvekslingen af oplysninger om afslag med mulighed for at oprette et sikkert elektronisk system mellem Kommissionen, medlemsstaterne og Rådet; internationalt samarbejde med tredjelande med mulighed for at vedtage ad hoc-eksportkontrolregler i forbindelse med særlige EF-finansierede projekter, der eventuelt giver tredjelande adgang til EU-teknologier med dobbelt anvendelse; indsættelse i den omarbejdede artikel 21 af en henvisning til strafferetlige sanktioner, i det mindste for alvorlige overtrædelser af forordningen og af de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse heraf, for at efterkomme opfordringen i Det Europæiske Råds erklæring om strafferetlige sanktioner fra juni 2004 og opfordringen i FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 om at indføre egnede civil- eller strafferetlige sanktioner for overtrædelse af de pågældende eksportkontrolordninger; erstatning af den resterende kontrol inden for Fællesskabet med et system med forhåndsmeddelelse om forsendelser; fastsættelse af, at de nationale myndigheder kan fastsætte vejledende frister for behandlingen af ansøgninger om udførselstilladelser og frister for behandlingen af anmodninger fra de myndigheder, der udsteder tilladelser, om oplysninger om anvendelsen af den nationale kontrol med produkter og teknologi, der ikke er opført på listen.

- b) Områder, hvor der kunne fastlægges **retningslinjer og bedste praksis**. Retningslinjer og bedste praksis er redskaber til brug ved gennemførelsen af visse af forordningens bestemmelser; de kunne aftales i Rådets Gruppe vedrørende Produkter med Dobbelt Anvendelse og udarbejdes af eksperterne i koordinationsgruppen. De ville ikke være juridisk bindende, men ville fastlægge standarder for anvendelsen af eksportkontrol og kunne om nødvendigt stilles til rådighed for offentligheden, således som det er tilfældet med de eksempler på bedste praksis, der blev vedtaget i december 2005, for så vidt angår ydelser til fordel for erhvervslivet. I visse tilfælde kunne der være tale om en justeret udgave af de internationale ordningers retningslinjer for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i EU, bl.a. det indre marked og de fælles ydre grænser. Der foreslås bedste praksis og retningslinjer på følgende områder: kontrol med immaterielle teknologioverførsler, herunder teknisk assistance og definition af undtagelser vedrørende produkter til fri offentlig anvendelse og videnskabelig grundforskning; globale udførselstilladelser; håndhævelsespraksis, f.eks. fælles risikoanalyse; interne programmer for overholdelse af eksportkontrolreglerne; støttedokumenter til at vurdere ansøgninger om udførselstilladelse og koordinering af den nationale kontrol med produkter, der ikke er opført på listen.
- c) Områder, hvor det kunne være tilstrækkeligt med **administrative foranstaltninger**, f.eks. gennemsigtighed; forbedring af de nationale websteder og EU's websteder, der fungerer som en fælles indgangsportal; bedre udnyttelse af eksperter for at sikre en konsekvent og ensartet fortolkning af bilag I i EU; udvikling af redskaber til at identificere produkter med dobbelt anvendelse; uddannelse af medarbejdere, der arbejder med udstedelse af tilladelser og toldafvikling.
- d) Områder, der vil blive behandlet i **fremtidige forslag fra Kommissionen**, særlig indførelsen af yderligere og nye generelle fællesskabsudførselstilladelser for at lette handelen med ikke-følsomme produkter til ikke-følsomme bestemmelsessteder, som der i øjeblikket primært udstedes generelle nationale udførselstilladelser til (se nærmere i bilag V).

- e) Endelig skal der ses på en række spørgsmål, som rækker ud over mekanismerne i EU's eksportkontrolordning, og som er blevet fremhævet af Rådet (bl.a. i Thessaloniki-handlingsplanen) og bekræftet ved peer review-processen:

i) De internationale eksportkontrolordningers begrænsninger

Eksportkontrolordningerne kan ikke give et fuldstændig sikkert kontrolsystem, bl.a. fordi kun få lande er medlem, og fordi reglerne ikke er juridisk bindende, så der er stort spillerum ved den nationale gennemførelse. Generelt betragtet er der ifølge ordningerne ingen begrænsninger for udførslen til lande, som ikke har ratificeret de relevante ikke-spredningstraktater. Dette er en mangel ved ordningerne, som ideelt set bør afhjælpes, så det sikres, at der kun udføres følsomme produkter til lande, der er sikre, og som ikke vil anvende de pågældende produkter eller teknologier til spredningsformål.

Hertil kommer, at ordningerne - på grund af det hurtige innovationstempo og den ekspansion, der er i sektoren for produkter med dobbelt anvendelse, bl.a. som følge af ændringerne i forsvarsstrategi og den øgede brug af ny teknologi - står over for store udfordringer ved fastlæggelsen af, hvilke produkter der skal pålægges kontrol. Det er derfor nødvendigt med et bedre samspil med erhvervslivet.

I Wassenaar-arrangementets tilfælde er det en begrænsning, at der ikke er noget krav om forudgående høring, hvis et medlem agter at udstede en udførselstilladelse for en transaktion, som i alt væsentligt svarer til en anden transaktion, der har fået afslag af et andet medlem.

EU kunne arbejde på at skærpe ordningerne i denne henseende.

ii) Alle EU-medlemsstaters medlemskab af de internationale eksportkontrolordninger

Da den seneste udvidelse fandt sted, var det kun tre af de ti nye medlemsstater, der var medlem af alle internationale eksportkontrolordninger. Det var et stort problem, fordi medlemsstater, der ikke er medlem af en ordning, i medfør af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse skal gennemføre kontrollen uden at kunne deltage i drøftelserne om de produkter, kontrollen skal omfatte, eller om håndhævelsen af eksportkontrollen inden for rammerne af de pågældende ordninger. De har heller ikke adgang til vigtige følsomme oplysninger som f.eks. tredjelandes afslag på ansøgninger om udførselstilladelse eller listen over følsomme slutbrugere, hvilket er afgørende for at kunne gennemføre en effektiv kontrol på nationalt plan og på EU-plan.

Kommissionens tjenestegrene foreslog i september 2003 medlemsstaterne en strategi, der var godkendt af Rådets Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC), og som i tråd med Thessaloniki-handlingsplanen skulle fremme alle de nye medlemsstaters medlemskab af samtlige internationale eksportkontrolordninger. Det førte til, at alle de nye EU-medlemsstater blev optaget i Australien-Gruppen og Gruppen af Leverandører af Nukleart Materiale i maj 2004. Det lykkedes dem dog ikke at blive optaget i missilteknologikontrolregimet, som syv af de nye EU-medlemsstater og Rumænien stadig ikke er medlem af, og heller ikke i Wassenaar-arrangementet, som Cypern stadig ikke er medlem af. Det er derfor vigtigt, at der fortsat gøres en aktiv

indsats for at fremme medlemskab, at der tages behørigt hensyn til, at ordningerne skal udvides til også at omfatte andre store leverandører af teknologi med dobbelt anvendelse, og at beslutningsprocedurerne forbliver effektive. I mellemtiden er det nødvendigt også at finde en praktisk løsning på kort sigt (f.eks. midlertidig observatørstatus), der gør det muligt for de nye EU-medlemsstater at få adgang til alle relevante følsomme oplysninger, særlig afslag og tekniske oplysninger om produkter, som skal kontrolleres.

iii) Fællesskabets deltagelse i ordningerne og koordinering af EU's holdning

I Thessaloniki-handlingsplanen og EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben slås der til lyd for, at EU skal påtage sig en førende rolle ved samarbejdet inden for eksportkontrolordningerne, bl.a. ved at sørge for, at holdningerne koordineres inden for de forskellige ordninger, og ved at sikre, at Kommissionen inddrages mere i ordningerne. Kommissionens tjenestegrene forelagde i 2003 et politikforslag for Rådet med dette formål, som dog kun delvist er blevet gennemført. En af grundene til, at Kommissionen har haft svært ved at forbedre koordineringen i EU, har været, at den ikke har en egnet status i ordningerne, særlig missilteknologikontrolregimet og Wassenaar-arrangementet, hvilket begrænser Kommissionens muligheder for at bidrage effektivt på de områder, der er omfattet af forordningen om produkter med dobbelt anvendelse.

Kommissionen foreslår derfor, at dens status i de internationale ordninger tages op til overvejelse sammen med medlemsstaterne for i første omgang at sikre adgangen til missilteknologikontrolregimets og Wassenaar-arrangementets systemer til elektronisk dokumentbehandling.

Kommissionen fastholder, at en sådan koordinering og deltagelse fra EU's side - som det understreges i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben - er en politisk prioritering for EU for at sikre, at møderne er vel forberedte, og at det bliver lettere at føre forhandlinger om forslag med tredjelande. En sådan koordinering har vist sig at være nyttig for at varetage EU's interesser, særlig i Australien-Gruppen ved vedtagelsen af retningslinjerne eller i missilteknologikontrolregimet og Wassenaar-arrangementet ved spørgsmål som f.eks. eksportkontrol i forbindelse med teknologi, der kan anvendes ved Galileo-projektet. Der bør ses nærmere på mulighederne for at holde ad hoc-møder for de EU-delegerede, der deltager i internationale eksportkontrolordninger og i relevante grupper i Rådet. Der bør gøres en indsats for at bevare og fremme en bedre koordinering mellem Rådets forskellige kompetente grupper (Ikke-sprednings-Gruppen (CONOP), Gruppen vedrørende Global Nedrustning og Våbenkontrol (CODUN), Terrorismegruppen (internationale aspekter) (COTER), Atomgruppen, Gruppen vedrørende Eksport af Konventionelle Våben (COARM) og Gruppen vedrørende Produkter med Dobbelt Anvendelse, jf. ordlisten i bilag I) for at sikre en konsekvent og effektiv gennemførelse af EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben.

Sådanne forbedringer vil også gøre det muligt for Kommissionen at fremme en regelmæssig dialog mellem EU-medlemsstaterne og erhvervslivet i EU, inden kontrollisterne bliver gennemgået inden for rammerne af ordningerne, og sikre, at EU-leverandørerne kan bidrage til forslag om at tilpasse ordningernes afgørelser i forhold til EU's udbuds- og innovationsevne i sektorer for produkter med dobbelt anvendelse.

iv) Teknisk assistance til tredjelande og internationalt samarbejde

Kommissionen er klar over, at det internationale samfunds indsats for at fremme en effektiv national eksportkontrol og organisere den multilateralt skal afhjælpe de mangler, der er opstået på grund af fremgangen i antallet af kilder, der udbyder produkter med dobbelt anvendelse i lande, som ikke har en effektiv politik og praksis på eksportkontrolområdet. Med EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben sendes der et klart tilsagn om at styrke eksportkontrollpolitikken og -praksis i og uden for EU i samråd med internationale partnere. Det nævnes i den forbindelse, at det er nødvendigt at oprette et støtteprogram for stater, der har brug for teknisk viden om eksportkontrol.

I november 2003 vedtog Rådet (generelle anliggender og eksterne forbindelser) et dokument, som tog sigte på at integrere ikke-spredningspolitikken i EU's generelle forbindelser med tredjelande, navnlig gennem indsættelse af en ikke-spredningsklausul i aftaler med disse lande. EU bestræber sig nu på at få indsat bestemmelser om ikke-spredning i alle nye aftaler med tredjelande, således som det er sket i den reviderede Cotonou-aftale med AVS-staterne (disse stater har forpligtet sig til at samarbejde med EU om at modvirke spredningen af masseødelæggelsesvåben ved hjælp af effektive nationale eksportkontrolordninger). En vigtig passage i klausulen bestemmer, at EU's partnere skal indføre en effektiv national kontrolordning for udførslen af varer med tilknytning til masseødelæggelsesvåben. Det indebærer, at EU nu er indstillet på at yde mere assistance i forbindelse med eksportkontrol.

Kommissionen ønsker at gøre en større indsats, for så vidt angår teknisk assistance ved eksportkontrol. Den har derfor i nært samarbejde med Rådets Generalsekretariat (bl.a. den særlige repræsentant for EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) og medlemsstaterne iværksat en række aktiviteter vedrørende teknisk assistance til lande som f.eks. Kroatien, Serbien, Montenegro, Bosnien-Hercegovina, Rusland, Kina, Ukraine og De Forenede Arabiske Emirater. Resultaterne heraf vil danne grundlag for et program for løbende assistance ved eksportkontrol, som vil blive finansieret med midler fra det nye stabilitetsinstrument (2007-2013).

Kommissionen har forpligtet sig til at videreudvikle samarbejdet med andre tredjelande, vigtige handelspartnere og internationale organisationer på basis af de erfaringer, der bl.a. opnås ved samarbejdet med Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA). Med henblik herpå vil den bl.a. lette vedtagelsen af projektspecifikke eksportkontrolforanstaltninger for at gøre det nemmere for tredjelande at deltage i EU-finansierede forsknings- og industriprojekter. Den vil i den forbindelse støtte sig til de nyttige erfaringer, der bl.a. er samlet som led i Galileo-projektet.

V. Konsekvensanalyse af forslagene

I september 2005 påbegyndte arbejdet med at indsamle eksportørernes synspunkter om gennemførelsen af forordningen, og der blev iværksat en konsekvensanalyse for at vurdere effekten af de forskellige muligheder for at ændre eksportkontrollen. Konsekvensanalysen, som også omfattede en offentlig indkaldelse af synspunkter fra alle de berørte parter, blev gennemført med deltagelse af medlemsstaterne samt eksportører, transportvirksomheder og

handelsvirksomheder. Resultaterne blev offentliggjort i februar 2006³ og derefter drøftet med medlemsstaterne og eksportørerne.

Der er taget hensyn til de fleste henstillinger og bemærkninger fra de berørte erhvervsorganisationer, selv om visse forslag ikke er medtaget i meddelelsen, da de ikke ville kunne opnå politisk opbakning (f.eks. en gennemgribende forenkling af listerne over produkter, der er pålagt kontrol, og af den nationale kontrol).

Der blev undersøgt forskellige muligheder, og på grundlag af resultaterne af undersøgelsen og medlemsstaternes og eksportørernes bemærkninger har Kommissionen udvalgt de muligheder, der forekommer bedst under hensyn til forholdet mellem omkostninger og effektivitet. Alle foreslåede ændringer af regelrammerne er blevet afvejet i forhold til behovet for at begrænse byrderne, dels for producenterne og eksportørerne, dels for medlemsstaternes myndigheder, til det absolutte minimum. En mere detaljeret gennemgang af konsekvensanalysen findes i begrundelsen til meddelelsen med forslaget om ændring og omarbejdelse af Rådets forordning (EF) nr. 1334/2000 og i et notat, der er knyttet som bilag til forslaget.

Kommissionens forslag om at gennemføre **kontrol med transit og omladning** vil gøre det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder at tage produkter med dobbelt anvendelse i besiddelse ved transit (som defineret i forslaget til omarbejdet udgave af forordningen), når de pågældende produkter er bestemt til et tredjeland, forudsat at produkterne at dømme ud fra medlemsstaternes efterretninger er bestemt til spredning af masseødelæggelsesvåben i strid med de internationale traktater og ordninger om ikke-spredning. Denne situation vil næppe forekomme særlig hyppigt. Muligheden for at kontrollere hver enkelt omladning inden for EU er blevet opgivet, da det ikke vil være muligt i praksis.

For så vidt angår **ydelse af formidlingstjenester** i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (eller **mæglervirksomhed**), viste konsekvensanalysen, at der var praktiske vanskeligheder forbundet med at gennemføre en systematisk kontrol (godkendelse) af formidlingsvirksomhed, som udøves af fysiske eller juridiske personer i EU, og at det ikke var muligt at gennemføre en sådan kontrol af EU-borgere, der yder formidlingstjenester i tredjelande. Kommissionen foreslår derfor, at kontrollen begrænses til de aktiviteter, der udøves fra EU, og de tilfælde, hvor mægleren er bekendt med, at produkterne kan anvendes til spredningsformål.

Konsekvensanalysen viste, hvilke fordele der er forbundet med foranstaltninger, der sikrer **større gennemsigtighed** i EU's og medlemsstaternes retsforskrifter.

Derudover har undersøgelsen leveret yderligere faktorer, som taler for, at anvendelsesbetingelserne for brugen af **generelle fællesskabsudførelstilladelser** og **generelle nationale tilladelser** bør fastlægges og præciseres nærmere på EU-plan.

Konsekvensanalysen understregede desuden, at det er nødvendigt at **indføre yderligere generelle fællesskabsudførelstilladelser** for at tilpasse praksis i EU til praksis hos andre store leverandører og medlemmer af de internationale eksportkontrolordninger. Eksportørerne har foreslået en række ændringer, som Kommissionen agter at følge op på, formentlig når den

³ Dokumentet findes på:
http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/industry/dualuse/pr230206_en.htm.

i 2007 forelægger forslag om ændring af bilag I til forordningen (se nærmere i bilag V til dette dokument). Der skal muligvis foretages en afvejning af de modstående hensyn ved at indføre nye fællesskabsudførelstilladelser for visse lande og at skærpe kontrollen med udførslen til lande, som ikke er medlem af ordningerne.

Fastlæggelsen af bedste praksis for udstedelse af **globale udførselstilladelser** bør øge brugen af sådanne tilladelser, så der ikke opstår konkurrenceforvridninger mellem EU-eksportører.

Konsekvensanalysen har også fremhævet, at det kan give en merværdi rent sikkerheds- og handelsmæssigt at **harmonisere gennemførelsen af den nationale kontrol med produkter, der ikke er opført på listen**. Europa-Kommissionen har henledt medlemsstaternes opmærksomhed på, at flere og flere afslag vedrører produkter, der ikke er opført på listen, og som pr. definition frit kan udføres til de øvrige medlemsstater, såfremt disse medlemsstater ikke gennemfører samme kontrol med den endelige anvendelse. I konsekvensanalysen blev det foreslået, at de nationale toldmyndigheder kunne tilbageholde alle produkter, der ikke er opført på listen, og som er underkastet en national kontrol med den endelige anvendelse. Den viste også, at der uden en bedre harmonisering af anmeldelsen af kontrollen til erhvervslivet og bedre oplysning er fare for, at afslag vedrørende produkter, der ikke er opført på listen, undergraves af udførsel gennem en anden medlemsstat.

Indførelsen af en **udvalgsprocedure** bør bidrage til, at der hurtigere kan vedtages ajourførte udgaver af bilagene til forordning (EF) nr. 1334/2000. Desuden skal Kommissionen deltage aktivt i de internationale eksportkontrolordninger.

Forslagene om at indlede **forhandlinger med tredjelande** for at sikre, at det indre marked ikke berøres af tredjelandes regler om genudførsel inden for EU, vil være til gavn for erhvervslivet i EU, men også for eksportører fra tredjelande. Forslagene om at fravige de gældende regler i henhold til forordningen og efter behov som ved Galileo-projektet at indføre en fælles EU-beslutningsprocedure og muligvis også en projektspecifik eksportkontrolordning for udførslen af nye eller følsomme teknologier med dobbelt anvendelse, der er opført på listen, og som er udviklet i EU, vil være nyttige i forbindelse med industri- og forskningsprojekter, der finansieres af Fællesskabet og medlemsstaterne i fællesskab, og som er åbne for tredjelande.

De fleste af de foranstaltninger, der er planlagt ud over dem, der er beskrevet ovenfor, vil sikre en bedre koordinering og gennemførelse af eksportkontrollen i EU samt større gennemsigtighed. De vil bidrage til at skabe ensartede konkurrencevilkår, hvilket er en forudsætning for, at erhvervslivet i EU kan bevare sin konkurrenceevne. De fleste af de foreslåede foranstaltninger vil kræve en bedre og - i visse tilfælde - anderledes udnyttelse af de disponible ressourcer i medlemsstaterne.

Det øgede samarbejde mellem medlemsstaterne vil muligvis lægge beslag på nogle ressourcer i de medlemsstater, som har udviklet de mest avancerede kapaciteter, men vil samlet set gøre fællesskabsordningen mere effektiv. Nogle medlemsstater vil muligvis skulle forbedre deres eksportkontrol og afsætte flere ressourcer for at opnå de høje effektivitetsstandarder og opfylde eksportørernes behov for hurtigere og mere effektive systemer, f.eks. en hurtigere behandling af ansøgninger om udførselstilladelse, om muligt inden for bestemte tidsfrister, risikobaseret forvaltning, oplysningskampagner for erhvervslivet, udvidelse af interne programmer for overholdelse af eksportkontrolprocedurerne og mere bistand til erhvervslivet ved behandlingen af deres forespørgsler.

VI. Konklusioner og næste skridt

Det bør have højeste prioritet at sikre en hurtig vedtagelse i Rådet af de nødvendige ændringer af forordningen, som indgår i forslaget til den omarbejdede udgave.

Da forbedringen af eksportkontrollen ikke i alle henseender kræver lovgivningstiltag, opfordrer Kommissionen desuden Rådet til at notere sig alle de områder, hvor der er foreslået foranstaltninger, og til at bakke op om, at der træffes konkrete foranstaltninger inden for en vejledende, nærmere fastlagt tidsfrist, som Kommissionen foreslår kunne være ultimo 2008 for alle de foranstaltninger, der skal iværksættes, og primo 2007 for Kommissionens adgang til WAIS og ePOC (de elektroniske distributionssystemer inden for hhv. Wassenaar-arrangementet og missilteknologikontrolregimet). Kommissionen opfordrer desuden Rådet til være opmærksom på den nationale gennemførelse af en række af henstillingerne fra peer review-processen, som formandskabet regelmæssigt vil aflægge beretning om til Rådet. Den næste rapport er planlagt i december 2006.

Europa-Kommissionen vil i sin næste rapport⁴ om gennemførelsen af forordningen se nærmere på gennemførelsen af forordningen og på, hvilke fremskridt der er gjort på de områder, der er nævnt i denne meddelelse, og den vil pege på de områder, hvor der bør gøres en ekstra indsats. Den vil desuden fortsætte sine overvejelser om eksportkontrollen, så kontrollen i fremtiden i højere grad baseres på overholdelse af reglerne fra erhvervslivets side i stedet for ad hoc-baserede udførselstilladelser.

Bilag

- I. Glossary of basic dual-use terms and acronyms
- II. Jurisprudence of the European Court of Justice on dual-use
- III. Background on the international export control regimes
- IV. Details of the Commission proposal under sections IV. a) and b) of the Communication
- V. Suggestions for the scope of additional Community General Export Authorisations

⁴

Rapporten for 2000-2004 findes på:
http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/industry/dualuse/legis/index_en.htm.

BILAG I

Glossary of basic dual-use terms and acronyms

- **AG (Australia Group):** this international export control regime sets up guidelines for export controls of biological and chemical dual-use items and establishes lists of items that each Member commits, at political level, to integrate into its national legislation to the extent that this is compatible with its constitution and other national specificities of its legal and administrative system. Its name derives from the decision of Australia to chair this group. The first meeting of what subsequently became known as the Australia Group took place in Brussels in June 1985. Subsequently the meetings have taken place in Paris, to the exception of the 20th anniversary, in 2005, which was held in Sydney. The number of members including the EC participating in the AG has grown from the original 15 in 1985 to 40⁵ at present. Website: <http://www.australiagroup.net/>.
- **Article 18 Coordination group:** expert meeting chaired by the Commission whose mandate is set by the Article 18 of the Regulation No (EC) 1334/2000. The EU experts (one per Member State) are nominated by the Member States. The Group discusses any implementation issue related to the Regulation. It is opened to exporters on ad hoc basis. It has been opened to custom authorities in 2005 and to specialist technology experts in 2006.
- **Research:** experimental or theoretical work undertaken principally to acquire new knowledge of the fundamental principles or phenomena or observable facts, not primarily directed towards a specific practical aim or objective.
- **BTWC** – Biological and Toxin Weapons Convention.
- **Catch-all or End Use Control:** ad hoc controls applying to non-listed items and based on the assessment by the exporter and/or the governments of the risk attached to the end use of these items when exported to certain end-users. Those controls can be imposed by Member States at the national level via their notifications to exporters (Articles 4.1 to 4.3 of the Regulation) and rests also on the exporters who must report to national competent authorities if they are aware of certain transactions covering non listed items which may lead to proliferation of weapons of mass destruction or other purposes and cases referred to in Articles 4.1 to 4.5 of the Regulation. In those cases, exporters have to ask national governments if export authorisations are requested prior to the export.
- **COARM** is the EU General Affairs Council's working group dealing with conventional arms.
- **CODUN** is the EU General Affairs Council's Committee on Disarmament in the United Nations.
- **"Comitology"** is established Community shorthand for the work of committees, made up of representatives of Member States and chaired by the Commission, whose function is to assist the Commission in adopting measures implementing Community laws and Community policies.

⁵ The EU MS and the Commission, Australia, Argentina, Bulgaria, Canada, Iceland, Japan, New Zealand, Norway, Republic of Korea, Romania, Switzerland, Turkey, Ukraine, United States.

- **CONOP** is the EU General Affairs Council's Committee on Non-Proliferation.
- **COTER** is the EU General Affairs Council's Terrorism Working Group (second pillar).
- **CWC** – Chemical Weapons Convention. It is a multilateral treaty on the prohibition of chemical weapons (178 Parties) which entered into force 29 April 1997.
- **CGEA** – Community General Export Authorisation established by the Council Regulation (EC) No 1334/2000 for control of exports of Dual-use Items and technology, which allows all exporters who respect its conditions of use set in the Regulation to export listed items (in Annex II of the Regulation) to Australia, Canada, Japan, New Zealand, Norway, Switzerland, United States.
- **"Dual-Use items"** are goods and technology developed for civilian uses, but which can be used for military applications or to produce weapons of mass destruction.
- **End-use** – the particular way, in which a dual-use item can be used
- **End-user** – the final or ultimate user of the item.
- **International Export control regimes** – these regimes have been set up by like minded countries to address proliferation risks as they arose and to facilitate their members' compliance with international non proliferation treaties which encourage international cooperation for legitimate and peaceful purposes. The international regimes include: the Wassenaar Arrangement on Export Controls for Conventional Arms and Dual-Use Goods and Technologies, the Australia Group on chemical and biological weapons materials, the Nuclear Suppliers' Group and the Missile Technology Control Regime. These international export control regimes take decisions by unanimity on the basis of consensus.
- **National General Export Authorisations** are issued by national authorities and published in national official journal. They are valid for all exporters based in the Member State where they are published and who meets the conditions set in the national law, covering one or several specified countries as well as a number of dual-use items defined in the national law.
- **Global export** authorisation: granted to one specific exporter in respect of a type or category of dual-use item which may be valid for exports to one or more specified end users in one or more specified third countries.
- **IAS**: impact assessment study.
- **Individual export authorisation** is granted to one specific exporter for one end user in a third country and covering one or more dual-use items or technologies
- **Items in the public domain**: dual-use items and technologies made available without restrictions upon its further dissemination (copyright restrictions do not remove technology or software from being in the public domain)

- **MTCR** – Missile Technology Control Regime: this international export control regime was set up in 1987. The MTCR now has 34 member countries⁶. MTCR Website: <http://www.mtc.info>. The aim of the MTCR is to restrict the proliferation of missiles, complete rocket systems, unmanned air vehicles, and related technology for those systems capable of carrying a 500 kilogram payload at least 300 kilometres, as well as systems intended for the delivery of weapons of mass destruction (WMD). The Regime's controls are applicable to certain complete rocket systems (to include ballistic missiles, space launch vehicles (SLVs), and sounding rockets) and unmanned air vehicle (UAV) systems (to include cruise missiles, drones, UAVs, and remotely piloted vehicles [RPVs]). Partners also recognize the importance of controlling the transfer of missile-related technology without disrupting legitimate trade and acknowledge the need to strengthen the objectives of the Regime through cooperation with countries outside the Regime.
- **NPT** – the Treaty on Non proliferation of Nuclear Weapons. The NPT entered into force in 1970, and with 187 parties, it is one of the most widely-adhered to arms agreements in history.
- **NSG** – this international export control regime, the Nuclear Suppliers' Group, which consists of 45 member countries,⁷ seeks to contribute to the non-proliferation of nuclear weapons through the implementation of Guidelines for nuclear exports and nuclear related exports. The NSG was created following the explosion in 1974 of a nuclear device in India, which demonstrated that nuclear technology transferred for peaceful purposes could be misused. Website: <http://www.nuclearsuppliersgroup.org>.
- **PSC** – Political and Security Committee is one of the GAERC preparatory committees and the lynchpin of the CFSP and the ESDP.
- **Report of the Commission services on the implementation of Regulation No (EC) 1334/2000 from 2000 to May 2004:** this report, in conformity with the obligations set in Article 20 of the Regulation, is available on the DG TRADE webpage at the following address:
http://ec.europa.eu/comm/trade/issues/sectoral/industry/dualuse/legis/index_en.htm
- **UNSCR** – United Nations Security Council Resolution.
- The **Wassenaar Arrangement** on Export Controls for Conventional Arms and Dual-Use Goods and Technologies is the successor to "COCOM". It began operations in September 1996. The Wassenaar Arrangement is presently composed of 40 countries⁸. The WA website: www.wassenaar.org. It sets up list of military and dual use items for which exports are to be controlled by the member countries according to the regime's guidelines

⁶ Argentina, Australia, Austria, Belgium, Brazil, Bulgaria, Canada, Czech Republic, Denmark, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Iceland, Ireland, Italy, Japan, Luxembourg, Netherlands, New Zealand, Norway, Poland, Portugal, Rep. of Korea (South Korea), Russia Federation, South Africa, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, Ukraine, United Kingdom, United States.

⁷ EU 25 Member States. Non EU Member States: Argentina, Australia, Brazil, Bulgaria, Canada, China, Croatia, Japan, Korea, New Zealand, Norway, Russian Federation, South Africa, Switzerland, Turkey, Ukraine, USA.

⁸ Argentina, Australia, 24 EU MS (except Cyprus), Bulgaria, Canada, Croatia, Japan, New Zealand, Norway, Republic of Korea, Romania, Russian Federation, South Africa, Switzerland, Turkey, Ukraine, United States.

and in conformity with country's legal and administrative framework. It has been established in order to contribute to regional and international security and stability, by promoting transparency and greater responsibility in transfers of conventional arms and dual-use goods and technologies, thus preventing destabilising accumulations. Participating States seek, through their national policies, to ensure that transfers of these items do not contribute to the development or enhancement of military capabilities which undermine these goals, and are not diverted to support such capabilities. Representatives of Participating States meet regularly in Vienna where the Wassenaar Arrangement's Secretariat is located.

- **WMD** – Weapons of Mass Destruction, which include nuclear, chemical and biological weapons as well as its means of delivery and in particular missile technology.
- **WPDU** – Council Working Party on Dual-Use Goods.

BILAG II

Jurisprudence of the European Court of Justice on dual-use

Jurisprudence of the European Court of Justice in the area of dual-use goods has established that the rules restricting the exports of these goods to third countries fall within the scope of the common commercial policy, as set out in Article 133 of the EC Treaty.

The ECJ delivered preliminary rulings in the case of "Werner" (Case C-70/94) and "Leifer" (case C-83/94)

In the "*Werner*" (Case C-70/94), the Court stated that "a measure (...) whose effect is to prevent or restrict the export of certain products, cannot be treated as falling outside the scope of the common commercial policy on the ground that it has foreign policy and security objectives".

In the "*Leifer*" (Case C-83/94), the Court stated that "Article 113 (now Article 133) of the EC Treaty is to be interpreted as meaning that rules restricting exports of dual-use goods to non-member countries fall within the scope of that article and that in this matter the Community has exclusive competence, which therefore excludes the competence of the Member States save where the Community grants them specific authorization". It also ruled that the fact that "a trade measure may have non-trade objectives does not alter the trade nature of such measures". The Court also stated that "the fact that the restriction concerns dual-use goods does not affect that conclusion. The nature of those products cannot take them outside the scope of the common commercial policy.

BILAG III

The international export control regimes

The international export control regimes establish norms and guidelines to control nuclear, chemical, biological, missile-related exports as well as the exports of conventional arms and dual-use technologies. Between the 1970s and the 1980s, four international export control regimes were set up to enable their members to participate in international trade while complying with their obligation to facilitate international cooperation for legitimate purposes. These are: the Nuclear Suppliers' Group (NSG) and Zangger Committee for nuclear items; the Australia Group (AG) for chemical and biological dual-use items; the Missile Technology Control Regime (MTCR) for missile related technologies; and the Wassenaar Regime for dual-use items related to conventional weapons. Comprehensive lists of controlled items were developed in the Regimes as only one international treaty of non-proliferation (the Chemical Weapons Convention) lists the dual-use items and technologies subject to controls, whilst the other treaties or arrangements (Biological and Toxin Weapons Convention, the Non Proliferation Treaty, the Hague Code of Conduct on Missiles) do not list any dual-use technologies that can be used for WMD end uses.

Since the terrorist attacks of 11 September 2001, the initial mandates of those regimes, which were to prevent States to acquire dual-use items for producing WMD or conventional weapons, have been adjusted to prevent also the acquisition by non-State actors of dual-use items that could be used for terrorist attacks (either massive or via conventional means).

The threat of massive terrorist attacks using WMDs has led to increased workload in international export control regimes (in particular in the Australia Group) so as to adjust the criteria and guidelines of the regimes to the particular threats

Except for the Wassenaar Arrangement, the international regimes have no technical secretariat to manage the meetings. Except for the Australia Group, the regimes have rotating chairs changed every year. The international regimes hold a plenary meeting per year. This meeting which gathers the heads of delegations of each Member decides on all major issues in particular the entry of new members, the changes to the lists, the adoption of amendments to existing guidelines, outreach to non member countries. They adopt a press-release at that occasion. Decisions are taken at unanimity for all issues. Members have the capacity to make proposals on any subject in the mandate of the regime.

The preparation of the plenary meetings is made by technical expert groups. Those groups usually represent 3 different types of expertise: technical experts to prepare the lists of controls, custom and enforcement officers as well as licensing officers who exchange practices, intelligence expertise where information on sensitive issues regarding proliferation, terrorism and WMD acquisition are exchanged.

All the 25 EU Member States are members in the Australia Group (AG) and the Nuclear Suppliers Group (NSG), but Cyprus is not yet member of the Wassenaar arrangement. Seven new Member States (Cyprus, Estonia, Latvia, Lithuania, Malta, Slovakia and Slovenia) are not yet members of the MTCR nor is Romania (in the process of acceding to the EU). The European Commission is member of the Australia Group and observer in the NSG, but has no status in MTCR and Wassenaar although it can participate in the meetings, along with the Council Secretariat, as part of the EU Presidency delegation since the adoption of the Thessaloniki Action Plan.

Worth noting that the **Chemical Weapons Convention** mentioned in the Communication is not an international export control regime of the same nature as those 4 described. The fundamental difference is that it is a multilateral treaty (178 Parties) which entered into force 29 April 1997 and contains both provisions and a mechanism for inspections so as to verify State Parties' compliance and also lists of items, including dual use items, whose trade must be controlled. It is the only international non-proliferation treaty containing such lists of items.

BILAG IV

Details of the Commission proposal mentioned in sections IV. a) and b) of the Communication

a) Proposals for amendment of current Regulation:

The following proposals for the amendment of the Regulation are made:

- introduction of certain controls on dual-use items in transit within the EU
- control of brokering of dual-use items if there are grounds to suspect a link to a WMD programme
- clarification and update of controls of intangible transfers of technology including the provision of technical assistance
- introduction of some limited adjustments regarding the application of national controls on items non-listed in the Regulation in order to improve their efficiency and the transparency of their operation, although leaving implementation to best practices
- as to general export authorizations, clarification of the conditions for the use of the Community General Export Authorisation (a notification requirement) and of national general export authorizations , and of the criteria for the granting of global authorizations
- proposals to improve the exchange of information among Member States and with the Commission and to ensure that denials of authorisations by one Member State are properly taken into account by the other MS
- introduction of provisions on relations with third countries, according to which negotiations could be conducted with third countries to improve the coordination of the functioning of export control regulations and facilitate the mutual recognition of such controls
- introduction of procedures for a speedier adoption of amendments to the annexes of the Regulation and for measures necessary to implement the Regulation (a comitology procedure)
- possible introduction of an electronic system for exchanging information on denials as well as other information and improvements of the notifications of denials
- replacement of EU intra-community controls with prior notification and a traceability system within the EU
- provision for the establishment by national authorities of indicative deadlines for the processing of applications for export authorisations, and of deadlines for the treatment of requests for information from licensing authorities concerning the application of national controls.

- introduction of a reference to criminal sanctions to be adopted for the most serious infringements to the Regulation in conformity with reported practices of the Member States.

b) Areas where guidelines/best practices could be elaborated:

Guidelines and best practices are modalities for implementing certain provisions of the Regulation which could be agreed at the level of the Council Dual-Use Working Group and prepared by the experts in the "Coordination Group". They would not be legally binding but provide standards for the application of export controls. In some cases, those guidelines could consist of an adjustment of the international regimes' guidelines to take account of EU specificities, in particular the existence of a single market and common EU borders. In some instances, these guidelines and best practices can be made public for the benefit of exporters, although in other cases their nature would require that they are kept within the relevant administrations as internal guidance. Among the areas where such guidelines and best practices could be prepared are the following:

- implementation and enforcement of controls of intangible transfers of technology including provision of technical assistance
- modalities for the implementation of certain aspects of the controls on non-listed items ("catch all" provision), destined to improve flows of information among Member States and to limit the possibilities of circumvention of controls applied by one Member State via exports through other Member States
- improvement of risk assessment, including possible elements for common risk analysis and enforcement as foreseen by Council Regulation No (EC) 648/2005 on the security amendments to the Customs Code and its implementing provisions to be adopted by the end of 2006
- implementation of global export authorizations (scope, conditions of use and how to check compliance)
- elements used to assess export applications including the compliance capacity of the exporter, supporting documents and end-user certificates
- establishment of target deadlines to decide on applications for authorisations
- internal compliance programmes.

BILAG V

Suggestions for new Community General Export Authorisations

Areas which have been suggested for the scope of new Community General Export Authorisations:

- some chemical products covered by the Chemical Weapons Convention could benefit from new trade facilitation to a number of Parties to the CWC which are not covered by the Annex II to the Regulation (which defines the Community General Export Authorisation)
- small quantity /value shipments and samples
- Wassenaar non-sensitive items could benefit from the creation of a new Community authorisation covering certain countries which are members of Wassenaar and not listed in Annex II of the Regulation (which defines the Community General Export Authorisation)
- the new Community General Export Authorisations will contain implementing provisions based on those provided in the proposal to amend the Community General Export Authorisation and on those currently in force in the Member States who currently have adopted relatively similar national general export authorisations in their scopes and destinations.